острия си пронизващ взор деспот Борила, който побеля като крин.

Жените заобиколиха Мария и я отрупаха с въпроси.

Белота се доближи до Мария и ласкаво я потупа по бузата.

- Изплаши ли се много?

- Княгинята е храбра девойка - отвърна Иваница. - Не очаквах никога, че тъкмо тя ще бъде толкова смела.

След това всички се струпаха при убития дивеч и дълго не можаха да се нагледат на едрия рогач и страшния глиган.

Царската дружина бе уловила зайци, и птици, сврки

Малко по-късно, от единия край на поляната, на която се бяха събрали ловците, се дигна високо във въздуха стълб от пушек. Царските готвачи печеха върху дървени шишове част от уловения дивеч. Столниците постилаха върху тревата тънки бели платна и редяха блюда и купи. Болярките бяха приготвили кравайчета и орехи, медени хлебчета и банички. Насядаха с буйни смехове и подбиви.

- Гледай, гледай - шепнеше властелът Богдан на другаря си Белота, - Иванко седна между Зоя и Слава. Не му завиждам. Двете ще го разкъсат сега.

Наистина, Иванко съвсем не се чувствуваше щастлив от това опасно съседство. Есе закачки на ромейката караха Слава тъжно да свива устни. Галените имена, с които момата зовеше боляра, когото смяташе почти за годеник, караха Зоя гневно да сбръчква веждите си.

Но когато срещу него седна със заплашително навъсено чело госпожа Невена, жената на боляра Николица, Иванко съвършено загуби ума и дума.

Болярите около царя говореха за последните вести, които находниците бяха донесли от император Фридрих. През това време